

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECTIA GENERALA A FINANTELOR PUBLICE
M E H E D I N T I

DECIZIA Nr. 12/2005

Directia Generala a Finantelor Publice a fost sesizata de Activitatea de control fiscal Mehedinti prin adresa din data de 06.04.2005, asupra contestatiei formulata **S.C. X S.R.L.**

Societatea a formulat contestatie împotriva deciziei de impunere din data de 19.01.2005, emisa de organele de inspectie ale Activitatii de control fiscal în urma analizei constatarilor cuprinse în raportul de inspectie fiscala din 19.01.2005 si are ca obiect suma de ... lei, reprezentând: impozit pe profit; dobânzi aferente; penalitati de întârziere aferente; impozit pe venitul microîntreprinderilor; dobânzi aferente; penalitati de întârziere aferente; impozit pe dividende; dobânzi aferente; penalitati de întârziere aferente; taxa pe valoarea adaugata; dobânzi aferente; penalitati de întârziere aferente; fond special de sustinere a invatamantului de stat; dobânzi aferente; penalitati de întârziere aferente; dobânzi aferente contributiei de asigurari sociale neachitata la termenele scadente; dobânzi aferente contributiei la fondul pentru pensie suplimentara neachitata la termenele legale; penalitati de întârziere aferente contributiei la fondul pentru pensie suplimentara neachitata la termenele legale; dobânzi aferente contributiei la fondul de pensii si asigurari sociale pentru agricultori neachitata la termenele legale; contributia angajatorului la bugetul asigurarilor pentru somaj ; dobânzi aferente; penalitati de întârziere aferente; dobânzi aferente contributiei angajatului la bugetul asigurarilor pentru somaj neachitata la termenele legale; penalitati de întârziere aferente contributiei angajatului la bugetul asigurarilor pentru somaj neachitata la termenele legale; dobânzi aferente contributiei unitatii la fondul asigurarilor sociale de sanatate neachitata la termenele legale; contributia individuala la fondul de asigurari sociale de sanatate; dobânzi de întârziere aferente; penalitati de întârziere aferente.

Contestatia a fost depusa în termenul prevazut de art.176, al.1 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicata.

Constatand ca în speta sunt îndeplinite dispozitiile art.174 si art.178, al.1, lit.a din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicata Directia Generala a Finantelor Publice Mehedinti este competenta sa solutioneze cauza.

I. Prin contestația formulată și înregistrată la Direcția generală a finanțelor publice in data de 02.03.2005, 15.03.2005 si a precizarilor suplimentare înregistrate in data de 15.03.2005, 21.03.2005, 28.03.2005 **S.C. X S.R.L.** invoca atât motive de procedura fiscala cât si motive de nerespectare a dispozitiilor legale privind modul de desfasurare a inspectiei fiscale efectuata si a stabilirii obligatiilor suplimentare fata de bugetul de stat.

a). Sub aspect procedural contestatoarea invoca:

Nulitatea Deciziei de impunere din 19.01.2005 si a Raportului de inspectie fiscala ce a stat la baza emiterii acesteia, deoarece organul de control nu a consemnat în Registrul unic de control: numarul legitimatiei, perioada controlului, lipseste semnatura reprezentantului legal al SC X SRL , iar decizia de impunere nu poarta data;

Faptul ca nu a fost comunicat actul administrativ fiscal, ca au fost înlaturate ilegal cele doua expertize contabile, inspectia fiscala nu s-a desfasurat la sediul firmei asa cum a solicitat prin cererea din data de 31.11.2003, nu s-au respectat limitele de timp privind durata controlului si nu a avut loc discutia finala pentru a-i da posibilitatea sa-si exprime punctul de vedere potrivit art.9, al.1 C.pr.fiscala;

Culpa exclusiva a organelor fiscale, in sensul ca nu au dat cursobiectiunilor facute la Conventia din 30.01.2004.

b). Pe fondul cauzei contestatoarea invoca faptul ca “organul de control fiscal a înlaturat fara îndreptatire probele noastre cu expertiza, celelalte probe care se gasesc sub forma scrisa la dosarul controlului, înlaturând chiar si proba cu propria expertiza.

Astfel:

- în mod neîndreptatit organul de control schimba metoda contabila a contribuabilului încalcând prevederile Legii contabilitatii nr. 82/1991, prin faptul ca s-au denaturat rezultatele, cu consecinte si asupra penalizarilor si majorarilor calculate la o baza de impunere incorect stabilita de acesta.

- nu observa ca soldul debitor al furnizorului este deductibil din profitul real al datei de 30.09.2002, ca unitatea nu l-a dedus si duce aceasta suma în profitul datorat de noi, calculând penalizari si majorari aferente acestei sume; L. 414/2002 art.9, al.7, lit.b.

- nu observa actul de cesiune din data de 26.08.2002 si partajeaza dividendele când face calculul impozitului asupra acestora, suma calculata nefiind temeinica si legala.

Prin suplimentul la expertiza contabila intocmit de expertul, societatea contestatoare considera ca impozitul pe venitul microintreprinderilor calculat pe perioada 01.09 – 31.12.2001 si accesoriile sunt determinate cu incalcarea prevederilor Normelor metodologice MFP nr.1880/2001 care la art.2 precizeaza ca “Prevederile Normelor metodologice privind organizarea si conducerea contabilitatii la microintreprinderi se aplica incepand cu data de 01.01.2002”.

II. Prin raportul de inspectie fiscala 19.01.2005 care a stat la baza emiterii deciziei de impunere, încheiat de organele de inspectie ale Activitatii de control fiscal , s-au constatat urmatoarele:

In urma controlului efectuat de reprezentanti ai Activitatii de control fiscal, pentru perioada 01.02.1999 - 31.12.2004 s-a stabilit ca societatea datoreaza bugetului de stat suma de ... lei, reprezentand: impozite, contributii, fonduri speciale si accesorii, astfel:

- societatea a micșorat profitul brut impozabil în perioada 01.01-31.08.2001 cu suma de.. lei, reprezentând cheltuieli cu marfurile înregistrate nejustificat, fara a respecta prevederile Regulamentului de aplicare a Legii contabilitatii nr. 82/1991 republicata,

aprobat print H.G. nr. 704/1993 si prevederile O.G. nr. 70/1994, diminuând astfel impozitul pe profit datorat cu suma de... lei;

- societatea a mentinut în mod eronat, în perioada 01.09-31.12.2001, modalitatea de impozitare prevazuta de O.G. nr. 70/1994, fara a aplica prevederile O.G. nr. 24/2001 privind impunerea microîntreprinderilor, diminuând impozitul pe profit datorat bugetului de stat cu suma de ...lei;

- în perioada 01.09-31.12.2001, societatea nu a înregistrat ca obligatie de plata impozit pe venit microîntreprinderi insuma de ...lei, datorat pentru veniturile obtinute în aceasta perioada, încalcând prevederile O.G. nr. 24/2001 privind impunerea microîntreprinderilor;

- în anul 2002, societatea a micșorat profitul brut impozabil cu suma de ...lei, înregistrând cheltuieli cu marfurile nejustificat, în plus, ca urmare a aplicarii eronate a prevederilor pct. 68 si 69 din Regulamentul privind aplicarea Legii contabilitatii nr. 82/1991 republicata, aprobat prin H.G. nr. 704/1993, diminuând impozitul pe profit datorat;

- în perioada 01.01-31.12.2003, societatea a dedus T.V.A. in suma de ...lei, aferenta cheltuielilor de protocol nedeductibile, fapt ce nu se încadreaza în prevederile art.22, alin.4, lit.d din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata;

- în luna iulie 2003, societatea a înregistrat cheltuieli cu marfurile in suma de ... lei, considerate nedeductibile de catre organul de control conform prevederilor H.G. nr. 684/2003 pentru modificarea si completarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor O.U.G. nr. 141/2002, cheltuieli pentru care societatea a dedus T.V.A. in suma de ...lei, nerespectând prevederile Legii nr. 345/2002 si Legii nr. 414/2002;

- pentru dividendele anului 2001, societatea a aplicat eronat prevederile O.G. nr. 26/1995, O.G. nr. 73/1999 si O.G. nr. 7/2001 diminuând impozitul pe dividende datorat cu suma de ...lei;

- societatea nu a virat suma de ...lei, reprezentând contributia angajatorului la asigurarile de somaj, nerespectând prevederile Legii nr. 1/1991 republicata;

- societatea nu a virat suma de ...lei, reprezentând contributia individuala la asigurarile de sanatate, nerespectând prevederile Legii nr. 145/1997 si O.G. nr. 87/2000;

III. Luând în considerare constatarile organelor de inspectie fiscala, sustinerile contestatoarei, în raport de documentele existente la dosarul cauzei si prevederile legale în vigoare, se retin urmatoarele:

1. Referitor la respectarea procedurii:

a) Cu privire la nulitatea Deciziei de impunere din data 19.01.2005 si pe cale de consecinta a Raportului de inspectie fiscala

In dispozitiile art.45 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala se precizeaza: ***”lipsa unuia dintre elementele actului administrativ fiscal, referitoare la numele, prenumele ori denumirea contribuabilului, a obiectului actului administrativ sau a persoanei împuternicite a organului fiscal, cu exceptia prevederilor art.42, al.3 atrage nulitatea acestuia”***.

Analizand motivele invocate se constata ca societatea nu se prevaleaza de lipsa vreunui dintre elementele prevazute imperativ de articolul citat anterior ci de absenta unor date cerute de Legea nr. 252/2003 (sustinere eronata, a se vedea copia de pe fila Registrului unic de control din care lipseste doar semnatura reprezentantului legal al contribuabilului) si de art.42, lit.b C.Pr Fisc., respectiv data la care a fost emisa decizia de impunere, a caror lipsa nu atrage nulitatea actului administrativ atacat.

b) Cu privire la comunicarea Deciziei de impunere din data 19.01.2005 emisa în baza Raportului de inspectie fiscala din data de 19.01.2005

Organele de inspectie fiscala au respectat prevederile art.43, al.1, 2 si 4 din Codul de procedura fiscala republicat si, pentru ca nu s-a putut realiza comunicarea actului administrativ în acele conditii s-a procedat la publicarea lui conform art.43, al.3 din acelasi act normativ, în ziarul local Datina si în cotidianul Adevarul. Astfel, Decizia de impunere 19.01.2005 se considera comunicata contribuabilului si produce efecte fata de acesta în a cincea zi de la publicarea anuntului, respectiv din data de 02.03.2005.

c) Cu privire la nerespectarea dispozitiilor art.100 si art. 101 Cod procedura fiscala

Efectuarea inspectiei fiscale la sediul D.G.F.P. si nu la domiciliul fiscal al **SC X SRL** se datoreaza faptului ca societatea isi desfasoara activitatea la sediul din localitatea si de aceea s-a decis de comun acord cu administratorul sa se foloseasca biroul SC, societate raspunzatoare de evidenta contabila, dar conditiile inadecvate (lipsa energiei termice si electrice) au facut imposibila desfasurarea controlului si astfel a avut loc la institutia noastra cum prevede art.100, al.1 si al.2 din Cod procedura fiscala.

Referitor la nerespectarea limitelor de timp privind durata controlului, precizam ca organul de inspectie fiscala a solicitat si a obtinut de la seful ierarhic superior, prin referatele din lunile februarie-iunie si octombrie 2004 prelungirea controlului de fond la SC X SRL ,deoarece s-au dispus verificari incrucisate si rapoarte de expertiza contabila ceea ce a condus la efectuarea inspectiei pe o perioada de 1 an fata de 3 luni cum era prevazut in art.101, al.1 Cod procedura fiscala.

d) Cu privire la încalcare drepturilor pe timpul procedurii de efectuare a inspectiei fiscale în sensul ca actele administrative încheiate "au precedat etapelor controlului"

Organele de inspectie fiscala au respectat intocmai prevederile art.103, al.2 si al.3 C.pr.fisc. în sensul ca a fost informat contribuabilul ca poate numi persoane care sa dea informatii si ca are dreptul de a beneficia de asistenta de specialitate sau juridica, acceptându-se în cauza efectuarea a doua expertize contabile, una la cererea acestuia si alta la cererea Activitatii de control fiscal.

De asemenea, conform art.104 din acelasi act normativ, organele de inspectie fiscala au respectat dreptul contribuabilului de a fi informat pe parcursul controlului si, prin adresa din data de 28.12.2004, invita societatea contestatoare sa participe la discutia finala stabilita pentru data de 31.12.2004, însa aceasta nici pâna în data de 19.01.2005, cand a fost emisa Decizia de impunere nr. 1360, nu s-a prezentat pentru a intra în posesia concluziilor si a fi în masura sa-si exprime punctul de vedere, astfel ca cele sustinute nu pot fi probate.

e) *Cu privire la înlăturarea celor 2 (doua) expertize contabile efectuate în timpul inspectiei fiscale*

Organele de control cât și cele ale solutionarii contestatiei pot avea în vedere valoarea probatorie a expertizei, dar sunt îndreptățite să înlătore concluziile acesteia întrucât, expertii pot fi supusi erorii atât cu privire la constatari cât și referitor la concluziile lor și este cunoscut că uneori au determinat erori judiciare grave, astfel ca aceste probe (expertize) nu pot să aibă putere dinaintea stabilită pentru că ar însemna că solutionarea cauzei să fie lasată la aprecierea expertului.

f) *Cu privire la obiectiunile facute de SC X SRL la Conventia 30.01.2004*

Precizăm că aceste obiectiuni nu au fost înregistrate la Direcția Generală a Finanelor Publice, motiv pentru care nu ne sunt opozabile și nu pot influența solutionarea contestatiei.

Fata de cele prezentate, se reține că organele de inspectie fiscală ale Direcției generale a finanțelor publice - Activitatea de control fiscal au aplicat corespunzător procedura prevăzută de Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală republicată și nu au încălcat-o, cum eronat susține societatea contestatoare.

Având în vedere că excepțiile de procedura invocate de societatea contestatoare sunt neîntemeiate, **cauza se va analiza pe fond.**

2. Cu privire la impozit pe profit, dobânzi și penalități de întârziere aferente,

Direcția generală a finanțelor publice Mehedinti este investită să se pronunțe dacă S.C. X S.R.L., dătoarează bugetului de stat aceste sume, în condițiile în care pentru anul 2001 a calculat eronat costul marfurilor iesite din gestiune, iar pentru trim. III și trim IV ale anului 2002 aceasta nu justifică pe baza de documente costul marfurilor iesite din gestiune.

În fapt, contestatoarea în perioada 01.01-31.08.2001 și 01.01-31.12.2002 a majorat în mod nejustificat costul marfurilor vândute ca urmare a aplicării eronate a coeficientului de repartizare a diferențelor de pret, nerespectând prevederile legale în vigoare.

În drept, cauza își găsește soluținarea în prevederile pct.69 din Regulamentul privind aplicarea Legii contabilități nr. 82/1991, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 704/1993:

“Evaluarea și înregistrarea în contabilitate a materiilor prime, produselor, marfurilor și a altor bunuri de natura stocurilor se pot face și la preturi standard (prestabilite), pe baza preturilor medii ale bunurilor respective, denumite preturi de înregistrare, cu condiția evidentierii distincte a diferențelor de pret fata de costul de achiziție sau costul de producție, după caz.”

Diferențele de pret astfel stabilite, la intrarea bunurilor respective în patrimoniu, se înregistrează proporțional, atât asupra valorii bunurilor iesite, cât și asupra stocurilor.

Preturile standard, folosite pentru înregistrarea în contabilitate a bunurilor de natura celor prevăzute la primul alineat, este necesar să fie actualizate periodic, de regula cel puțin o dată pe an, în funcție de evoluția preturilor și de alți factori.

In cazul în care evaluarea bunurilor materiale se face la preturi standard (prestabilite) conform alineatului precedent, *diferentele stabilite* între pretul de înregistrare și costul de achiziție, respectiv costul de producție efectiv, *se înregistrează distinct în contabilitate*.

Repartizarea diferentelor de pret asupra valorii bunurilor iesite și asupra stocurilor se efectuează cu ajutorul unui coeficient care se calculează astfel:

$$\text{Coeficient de repartizare (K)} = \frac{\text{Soldul initial al diferentelor de pret} + \text{Diferente de pret aferente intrarilor în cursul perioadei cumulat de la începutul anului}}{\text{Soldul initial al stocurilor la pret de înregistrare} + \text{Valoarea intrarilor în cursul perioadei la pret de înregistrare, cumulat de la începutul anului}}$$

Acest coeficient se înmulțește cu valoarea bunurilor iesite din gestiune la pret de înregistrare, iar suma rezultată se înregistrează în conturile corespunzătoare în care au fost înregistrate bunurile iesite.

Coeficientii de repartizare a diferentelor de pret pot fi calculați la nivelul conturilor sintetice de gradul I și II prevăzute în planul general de conturi, pe grupe sau categorii de stocuri.

La finele perioadei, soldurile conturilor de diferențe se cumulează cu soldurile conturilor de stocuri, la pret de înregistrare, astfel încât aceste conturi să reflecte valoarea stocurilor la costul de achiziție, respectiv de producție, după caz”.

În speta sunt aplicabile și prevederile Ordonanței Guvernului nr. 70/1994, privind impozitul pe profit aprobată prin Legea nr. 73/1996 cu modificările și completările ulterioare, pentru perioada 01.01-31.08.2001 potrivit căreia, impozitul pe profit se calculează ca diferență între venituri și cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora cu excepția cheltuielilor nedeductibile fiscal, impozit care se calculează lunar, cumulat de la începutul anului fiscal. Tot în speta sunt aplicabile și prevederile Legii nr. 414/2002 privind impozitul pe profit pentru trim. III și trim. IV 2002 potrivit căreia **impozitul pe profit se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora dintr-un an fiscal** din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile fiscal.

Fata de cadrul legal menționat, se reține ca:

➤ preturile standard (prestabilite) au la baza preturile medii ale bunurilor respective, **denumite preturi de înregistrare**, care se utilizează la înregistrarea și evaluarea în contabilitate a **bunurilor**, atât la intrarea în patrimoniu cât și la ieșire, **cu condiția imperativa** de evidențiere distinctă a diferentelor de pret fata de costul de achiziție.

➤ contestatoarea deși a înregistrat distinct la intrarea în gestiune, diferențele de pret la marfuri prin utilizarea contului 378 “Diferente de pret la marfuri”, aceasta **nu a**

repartizat proportional diferentele de pret atat asupra marfurilor iesite din gestiune cat si asupra stocului, cu ajutorul coeficientului de repartizare (K) prevazut de cadrul legal mentionat mai sus, în vederea calcularii în mod corect a costului marfurilor vândute.

➤ valoarea cumulata a contului de marfuri si a contului de diferente de pret nu este egala cu valoarea stocului la pret de achizitie, astfel aceasta valoare cumulata pentru anul fiscal 2002 este conform evidentelor contabile ale contestatorului in suma de ...lei, iar cea reala stabilita prin aplicarea corecta a cadrului legal este de ..lei, fapt ce denota ca metoda standard adoptata de contestatoare a fost eronat aplicata.

Asadar, prin aplicarea eronata a metodei standard, descarcând gestiunea de marfuri la pretul de vânzare inclusiv taxa pe valoarea adaugata în loc de pretul de înregistrare, societatea a majorat nejustificat cheltuielile cu marfurile **pe perioada 01.01-31.12.2002 cu suma de lei.**

În aceste conditii societatea a diminuat profitul impozabil cu suma anterior mentionata, fapt ce a determinat organele de inspectie fiscala sa calculeze un impozit pe profit suplimentar in suma de ...lei.

Motivele invocate de contestatoare prin raportul de expertiza contabila conform careia “prin folosirea acestei metode la scaderea din gestiune, costul marfurilor scazute din gestiune pe perioada celor 9 luni nu a depasit costul de achizitie al marfurilor” nu pot fi retinute în solutionarea favorabila a cauzei întrucât expertiza contabila **nu a tratat cauza separat, pe ani financiari (fiscali) respectiv 2002 si 2003, avand in vedere ca pe perioada anterior mentionata impozitul pe profit se datoreaza trimestrial, respectiv anul conform bilantului contabil si a declaratiei anuale privind impozitul pe profit,**

De asemenea, o alta motivare care s-a sustinut de catre contestatoare pe parcursul solutionarii contestatiei, precum ca a folosit un pret standard care sa-i acopere pierderile prin procesare si depozitare, nu poate fi retinuta în solutionarea favorabila a cauzei întrucât potrivit pct. 19 din Regulamentul de aplicare a Legii contabilitatii nr. 82/1991 aprobata prin H.G. nr. 704/1993 se precizeaza:

a). “la data intrarii în patrimoniu bunurile se evalueaza si se înregistreaza în contabilitate la valoarea de intrare, denumita valoare contabila care se stabileste astfel: [...]

- costul de achizitie al unui bun este egal cu pretul de cumparare, taxele nerecuperabile, cheltuieli de transport-aprovizionare si alte cheltuieli accesorii **necesare pentru punerea în stare de utilitate sau intrarea în gestiune a bunului respectiv. [...]**

d). **la data iesirii din patrimoniu sau darea în consum, bunurile se calculeaza si se scad din gestiune la valoarea lor de intrare”.**

Din cele prezentate rezulta ca la iesirea din gestiune marfurile trebuiau scazute la valoarea lor de intrare, iar nu la valoarea de vânzare inclusiv T.V.A. colectat asa cum în mod gresit a procedat contestatoarea, creând anomalii în evidenta contabila conform carora în luna noiembrie 2002 marfurile din stoc nu mai aveau valoare în evidenta contabila.

Astfel, pentru a putea efectua vânzarea cantitatii de 334.300 kg orzoaica în luna noiembrie 2002 societatea a recurs la un artificiu contabil de încarcare a gestiunii cu valoarea de ... lei , justificata prin raportul de expertiza ca aceasta reprezinta actualizare de pret.

Motivarea contestatoarei ca “în mod neîndreptatit organul schimba metoda contabila a contribuabilului” nu poate fi retinuta în solutionarea favorabila a cauzei, deoarece prin folosirea de catre organul de control a pretului mediu ponderat pentru evaluarea marfurilor iesite din gestiune, valoarea rezultata este aceeași cu cea calculata utilizându-se coeficientul mediu de adaos, fapt demonstrat și de expertul contabil prin expertiza sa efectuata în aceasta cauza.

De altfel, acesta a calculat aceeași coeficienti medii de adaos ca și organul de control, care aplicati conform cadrului legal mentionat conduc la aceleși cheltuieli pe care le-a stabilit și organul de control și care a respectat prevederile art.9 alin. 2 din Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit și anume: “Metodele contabile stabilite prin reglementari legale in vigoare, inclusiv metoda LIFO sunt recunoscute la calculul profitului impozabil. **Metoda de evaluare aplicata trebuie sa fie aceeași pe tot parcursul exercitiului financiar**”.

Motivarea ca “soldul debitor al furnizorului in suma de ...lei, este deductibil din profitul real la data de 30.09.2002, ca unitatea nu le-a dedus” nu poate fi retinuta deoarece organul de control nu dispune asupra relatiilor comerciale pe care contestatoarea le are cu furnizorii sai.

Prin urmare, se retine ca în mod legal organele de control au stabilit în sarcina contestatoarei, reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar pentru perioada 01.01-31.08.2001 și 01.01-31.12.2002 ca urmare a recalcularii profitului impozabil la datele de 31.08.2001, 30.09.2002 și 31.12.2002, prin determinarea cheltuielilor ce trebuiau înregistrate în contul 607 “Cheltuieli privind marfurile” ca urmare a aplicarii corecte a coeficientului mediu de adaos comercial aferent marfurilor iesite din gestiune, respectiv debit cont 378 “Diferente de pret la marfuri” care scazut din valoarea marfurilor vândute la pretul de înregistrare, rezulta cheltuielile deductibile aferente marfurilor vândute.

Fata de cele prezentate, se retine ca masura prin care organele de inspectie fiscala ale Activitatii de control fiscal au stabilit in sarcina societatii contestatoare obligatia de a vira la bugetul de stat suma de ...lei, reprezentand impozit pe profit, dobanzi și penalitati de intarziere aferente, a fost dispusa cu respectarea prevederilor legale.

In consecinta, pentru acest capat de cerere contestatia societatii urmeaza a se respinge ca neîntemeiata.

3. Cu privire la impozitul pe venit microîntreprinderi.

Cauza supusa solutionarii este daca S.C. X S.R.L., datoreaza bugetului de stat suma de ...lei, reprezentand: impozit pe venitul microîntreprinderilor, dobanzi și penalitati de întârziere aferente, in situatia in care la data de 31.12.2000 societatea contestatoare indeplinea conditiile de incadrare in categoria microintreprinderilor.

În fapt, contestatoarea a înregistrat impozit pe profit pe întreg anul fiscal 2001 fara a trece la categoria de microîntreprindere începând cu data de 01.09.2001.

În drept cauza își găsește soluționarea în prevederile art. 1 alin.1 din O.G. nr. 24/2001 privind impunerea microîntreprinderilor din care rezulta:

“Sunt obligate la plata unui impozit aplicat asupra veniturilor obtinute din orice sursa persoanele juridice denumite în continuare microîntreprinderi, **care îndeplinesc cumulativ, la data de 31 decembrie a anului precedent urmatoarele conditii:**

- sunt producatoare de bunuri materiale, presteaza servicii sau/si desfasoara activitate de comert;
- au pâna la 9 salariati;
- au realizat venituri reprezentând echivalentul în lei de pâna la 100.000 euro inclusiv;
- au capital integral privat.”

Fata de cadrul legal mentionat, societatea îndeplinea conditiile de a trece în mod obligatoriu la impunerea pe venit microîntreprinderi, deoarece conform bilantului contabil încheiat la 31.12.2000 erau declarati 2 (doi) salariati, veniturile realizate erau sub echivalentul în lei de pana la 100.000 EUR, respectiv lei si capital integral privat, desfasurând activitate de comert.

Motivarea contestatoarei data printr-un raport de expertiza contabila extrajudiciara precum ca “Ordonanta Guvernului nr. 24/2001 nu obliga toti contribuabilii sa treaca la impozitul pe venit, datorita încalcarii principiilor de baza ale contabilitatii si a definirii întreprinderii de catre Legea nr. 133, O.G. nr. 24/2001 prin ea însasi se contrazice” nu poate fi retinuta în soluționarea favorabila a cauzei, întrucât prevederea legala mentionata mai sus nu este facultativa, ea **obliga** persoanele juridice care îndeplinesc conditiile mentionate sa plateasca impozit pe venitul microîntreprinderilor.

Nici motivatia contestatoarei exprimata prin suplimentul la expertiza contabila referitoare la faptul ca “impozitul pe venitul microîntreprinderilor calculat pe perioada 01.09 – 31.12.2001 si accesoriile sunt determinate cu incalcarea prevederilor Normelor metodologice MFP nr.1880/2001 care la art.2 dispun ca ‘Normele metodologice privind organizarea si conducerea contabilitatii la microîntreprinderi se aplica incepand cu data de 01.01.2002”, nu poate fi retinuta in soluționarea favorabila a cauzei, aceasta deoarece expertul putea sa observe ca la al.2 al aceluiasi articol din actul normativ citat se precizeaza:

“prevederile pct.II din norme se aplica incepand cu data de 01.09.2001”, iar pct.II din Ordinul ministrului finantelor publice nr. 1880/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea si conducerea contabilitatii la microîntreprinderi precizeaza la al. 13 si 14:

“[...]13. Contribuabilii care se încadreaza în prevederile Ordonantei Guvernului nr. 24/2001 vor calcula si vor plati impozitul pe profit datorat pentru perioada 1 ianuarie - 31 august 2001, potrivit prevederilor Ordonantei Guvernului nr. 70/1994, republicata, cu modificarile ulterioare, si vor depune pâna la data de 25 octombrie 2001, pentru aceeasi perioada, "Declaratia privind impozitul pe profit"

14. Contribuabilii care aplica dupa data de 1 septembrie 2001 prevederile Ordonantei Guvernului nr. 24/2001 au obligatia sa calculeze impozitul stabilit de aceasta ordonanta pentru veniturile obtinute în luna septembrie 2001 si sa înregistreze impozitul datorat aferent lunii septembrie la rd. 19 din "Declaratia privind obligatiile de plata la bugetul de stat" - cod 14.13.01.01, aprobata prin Ordinul ministrului finantelor nr. 1.313/1999, cu modificarile si completarile ulterioare, care va fi depusa conform termenelor legale.

De asemenea, societatea contestatoare prin expertul contabil putea sa constate ca Precizarile din 28.12.2001 privind unele masuri referitoare la incheierea exercitiului financiar pe anul 2001 la persoanele juridice, potrivit prevederilor Legii contabilitatii nr.82/1991, republicata, modificata si completata prin Ordonanta Guvernului nr.61/2001, au obligatia sa intocmeasca situatii financiare anuale, aprobate prin Ordinul ministrului finantelor publice nr.2332/2001 la cap.VI "Alte prevederi fiscale privind microintreprinderile" la pct.51 precizeaza

"Persoanele juridice care la data de 31 decembrie 2000 îndeplineau cumulativ conditiile prevazute la art. 1 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 24/2001 privind impunerea microîntreprinderilor sunt obligate, începând cu data de 1 septembrie 2001, sa plateasca un impozit de 1,5% aplicat asupra sumei totale a veniturilor trimestriale obtinute din orice sursa, conform Ordinului ministrului finantelor publice nr. 1.880/2001".

Fata de cele prezentate si avand in vedere ca la data de 31.12.2000 societatea contestatoare indeplinea cumulativ conditiile de platitor de impozit pe venitul microintreprinderilor, se retine ca **S.C. X S.R.L.** era obligata, incepand cu 01.09.2001 sa plateasca un impozit de 1,5% aplicat asupra sumei totale a veniturilor trimestriale obtinute din orice sursa, iar opinia societatii contestatoare exprimata prin suplimentul la expertiza contabila, referitoare la faptul ca impozitul pe venitul microintreprinderilor precum si accesoriile aferente determinate de organele de control sunt nereale, este total eronata si fara o fundamentare legala.

Pentru considerentele aratate, se retine ca masura prin care organele de inspectie fiscala ale Activitatii de control fiscal au stabilit in sarcina societatii contestatoare obligatia de a vira la bugetul de stat suma de ...lei, reprezentand: impozit pe venitul microîntreprinderilor, dobanzi si penalitati de intarziere aferente, a fost dispusa cu respectarea prevederilor legale.

In consecinta, pentru acest capat de cerere contestatia societatii urmeaza a se respinge ca neîntemeiata.

4.Cu privire la impozit pe dividende, dobanzi si penalitati de intarziere aferente,

Directia generala a finantelor publice este investita sa se pronunte daca S.C. X S.R.L., datoreaza bugetului de stat aceasta suma, in conditiile in care la data aprobarii bilantului contabil pe anul 2001 si a repartizarii profitului net la dividende, actionarul majoritar (90%) este o persoana juridica.

În fapt, contestatoarea a repartizat din profitul net al anului 2001 suma de ..lei la dividende cuvenite actionarilor si a calculat un impozit pe dividende in suma de ... lei prin aplicarea cotei de 5%.

Din documentele existente la dosarul cauzei, respectiv raportul de inspectie fiscala si certificatul constatator 13.12.2003 emis de Oficiul registrului comertului de pe langa Tribunalul se retine ca la constituire cat si la data anterior mentionata societatea contestatoare avea aceeasi asociati, persoana fizica , cota de participare la beneficii si pierderi 10% si persoana juridica SC X SRL , cota de participare la beneficii 90%.

În drept, cauza își gaseste solutionarea în prevederile art.1, al.1 si art.2 din Ordonanta Guvernului nr. 26/1995 privind impozitul pe dividende care precizeaza:

“ In sensul prezentei ordonante, termenul dividend include orice distribuire, in bani sau in natura, in favoarea actionarilor sau asociatilor, din profitul stabilit pe baza bilantului contabil anual si a contului de profit si pierderi, proportional cu cota de participare la capitalul social”[...].

Dividendele sunt supuse impozitarii, prin retinere la sursa, cu o cota de 10% din suma acestora”.

Fata de dispozitiile legale anterior citate, se retine ca pentru dividendele platite asociatului persoana juridica, respectiv SC Y SRL, societatea contestatoare avea obligatia sa le supuna impozitarii cu o cota de 10%.

Motivarea contestatoarei referitoare la faptul ca la data de 26.08.2002 actionarul principal SC Y SRL a cesionat actiunile persoanelor fizice nu poate fi retinuta în solutionarea favorabila a cauzei, deoarece pe de o parte actul de cesiune trebuie inregistrat la Oficiul registrului comertului conform art. 198 al.1 si al 2. din Legea nr.31/1990 privind societatile comerciale republicata care precizeaza:

“Transmiterea partilor sociale trebuie înscrisa în registrul comertului si în registrul de asociati al societatii.

Transmiterea are efect fata de terti numai din momentul înscrierii ei în registrul comertului”,

iar pe de alta parte la data mai sus mentionata dividendele cuvenite actionarilor din profitul stabilit pe baza bilantului contabil aferent anului 2001 si a contului de profit si pierdere **erau deja repartizate si aprobate la data incheierii actului de cesiune.**

Fata de cele prezentate, se retine ca masura prin care organele de inspectie fiscala ale Activitatii de control fiscal au stabilit in sarcina societatii contestatoare obligatia de a vira la bugetul de stat suma de ..lei, reprezentand: impozit pe dividende, dobanzi si penalitati de intarziere aferente, a fost dispusa cu respectarea prevederilor legale.

In consecinta, pentru acest capat de cerere contestatia societatii urmeaza a se respinge ca neîntemeiata.

5. Referitor la taxa pe valoarea adaugata de plata, dobanzi aferente, penalitati de intarziere aferente , fondul special de sustinere a invatamantului de stat, dobanzi aferente, penalitati de intarziere aferente, contributia angajatorului la bugetul asigurarilor pentru somaj, dobanzi aferente, penalitati de intarziere aferente, contributia individuala

la fondul de asigurari sociale de sanatate, dobanzi aferente, penalitati de intarziere aferente, dobanzi aferente contributiei de asigurari sociale neachitata la termenele legale, dobanzi aferente contributiei la fondul pentru pensia suplimentara neachitata la termenele legale, penalitati de intarziere aferente contributiei la fondul pentru pensie suplimentara neachitata la termenele legale, dobanzi aferente contributiei la fondul de pensii si asigurari sociale pentru agricultori neachitata la termenele legale, dobanzi aferente contributiei angajatului la bugetul asigurarilor pentru somaj neachitata la termenele legale, penalitati de intarziere aferente contributiei angajatului la bugetul asigurarilor pentru somaj neachitata la termenele legale, dobanzi aferente contributiei unitatii la fondul asigurarilor sociale de sanatate neachitata la termenele legale, Directia generala a finantelor publice Mehedinti este investita sa se pronunte daca **S.C. ANCA Y S.R.L.** datoreaza obligatiile de plata mai sus mentionate, in conditiile in care prin contestatie societatea nu aduce argumente in sustinerea pe fond a cauzei

In fapt, organele de control au stabilit in sarcina contestatoarei obligatii de plata in suma de ..lei, reprezentand: taxa pe valoarea adaugata de plata, contributia angajatorului la bugetul asigurarilor pentru somaj, contributia individuala la fondul de asigurari sociale de sanatate, fondul special de sustinere a invatamantului de stat, accesorii aferente obligatiilor anterior prezentate, precum si aferente contributiei de asigurari sociale, contributiei la fondul pentru pensie suplimentara, contributiei la fondul de pensii si asigurari sociale pentru agricultori, contributiei angajatului la bugetul asigurarilor pentru somaj, contributiei unitatii la fondul asigurarilor sociale de sanatate, neachitate la termenele legale.

Prin contestatia formulata, pentru sumele stabilite de organele de control, mai sus mentionate, societatea nu aduce argumente de fond in sustinerea cauzei.

In drept, art.175 alin.(1) lit.c si lit.d din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata precizeaza:

“Contestatia se formulează în scris si va cuprinde: [...]

c) motivele de fapt si de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [...].”

Se retine faptul ca societatea pentru o parte din suma totala de ...lei, respectiv, pentru taxa pe valoarea adaugata, argumentul principal in sustinerea contestatiei este acela ca in urma neemiterii facturii fiscale de catre furnizorul SC Y SRL Constanta s-a denaturat nivelul “resursei tva”, a carei obligatie de plata trebuia sa fie mai mica, argument care nu este relevant in analiza pe fond a acestui capat de cerere, deoarece taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar de organele de control are la baza alte constatari, pe care societatea contestatoare nu le contrazice.

Avand in vedere cele de mai sus, prin adresa 14.03.2005, s-a solicitat societatii contestatoare ca in termen de cinci zile de la data primirii adresei mai sus mentionate, sa precizeze cuantumul sumei contestate, reprezentand impozite, contributii, fonduri, dobanzi, penalitati de intarziere, cu indicarea sumelor din care se compun acestea, precum si motivele de fapt si de drept pe care se intemeiaza contestatia.

Se retine faptul ca societatea nu a dat curs solicitarii Directiei generale a finantelor publice, deoarece prin raspunsul primit prin adresele inregistrate sub

21.03.2005 a susținut nulitatea deciziei de impunere și a raportului de inspecție fiscală, fără a contrazice constatările organelor de control care au stat la baza stabilirii obligațiilor fiscale stabilite suplimentar în sarcina societății contestatoare.

Având în vedere cele precizate mai sus, precum și faptul că societatea nu aduce argumente în susținerea contestației care să înlăture constatările organelor de control, se va respinge contestația formulată de *S.C. Y S.R.L.* ca neargumentată și nesusținută pentru acest capăt de cerere.

6. În ceea ce privește solicitarea contestației referitoare la suspendarea executării actului administrativ fiscal până la soluționarea contestației, conform prevederilor art.184, al.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/1993 privind codul de procedura fiscală, republicată:

“Introducerea contestației pe calea administrativă de atac nu suspenda executarea actului administrativ fiscal”.

Al.2 al art. 184 din actul normativ mai sus menționat precizează:

“Organul de soluționare a contestației poate suspenda executarea actului administrativ atacat până la soluționarea contestației, la cererea temeinic justificată a contestatorului”.

Din analiza contestației nu rezultă motivele justificate ale contestației pentru a suspenda executarea actului administrativ fiscal atacat până la soluționarea contestației, fapt pentru care se va respinge ca neîntemeiată această solicitare.

Pentru considerentele arătate și în temeiul art. 1, alin.1 din Ordonanța Guvernului nr. 24/2001 privind impunerea microîntreprinderilor, art. 2, al.2 și pct.II, al.13 și al.14 din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1880/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea și conducerea contabilității la microîntreprinderi, pct. 19, 68, 69 din Regulamentul de aplicare al Legii contabilității nr. 82/1991 aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 704/1993, art. 9, alin.2 din Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, art.1, al.1 și art.2 din Ordonanța Guvernului nr. 26/1995 privind impozitul pe dividende art. 198 al.1 și al 2. din Legea nr.31/1990 privind societățile comerciale, art. 175, al.1, lit. c și lit. d, art. 184, al.1 și al.2, coroborat cu art. 179, art. 185, alin.1 și art. 199, al. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, se:

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată *SC X SRL*.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul... , în termen de 6 luni de la data comunicării, conform prevederilor legale.